AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 18.7.2005
COM(2005)317 végleges

2005/0131(CNS)

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Unió tagállamai közötti rendőrségi együttműködésnek különösen a belső határokon történő javításáról, valamint a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény módosításáról

(előterjesztő: a Bizottság)

INDOKOLÁS

1) A JAVASLAT ÖSSZEFÜGGÉSE

- **A javaslat indokai és célkitűzései**

Az Európai Unió tagállamai belső határain folytatott együttműködés javításáról szóló tanácsi határozatra vonatkozó javaslat szerepel a Bizottság 2005. évi jogalkotási és munkaprogramjában (CLWP) ref. IRMS 2004/JLS/036, tekintettel arra, hogy azt már a 2004. évi jogalkotási és munkaprogram is tartalmazta.

A 2004. november 4-i hágai programban az Európai Tanács felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatokat a schengeni vívmányoknak a határokon átnyúló operatív rendőrségi együttműködés tekintetében történő továbbfejlesztése érdekében, valamint a terrorizmus elleni küzdelemről szóló, 2004. március 29-i nyilatkozatában többek között arra utasította a Tanácsot, hogy vizsgálja meg az intézkedéseket a „határon átnyúló üldözés" területén, és felszólította a jogi keret továbbfejlesztésére.

- **Általános összefüggés**

Az Amszterdami Szerződés a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fokozatos létrehozását tűzte ki az Unió új céljául.

A személyek szabad mozgása e térségben olyan fellépést igényel, amely ellensúlyozza a határellenőrzések megszüntetéséből eredő biztonsági hiányosságokat, mivel a bűncselekmények elkövetői ugyanúgy szabadon mozoghatnak, mint a törvénytisztelő polgárok. Az együttműködés akadályaiból fakadó büntetlenséget fel kell számolni.

A határ menti területeken a különböző joghatóságok átjárható egymás mellett élésének hatása leginkább a mindennapi rendőrségi munkában érezhető. A megfelelő együttműködési mechanizmusok szükségessége ezért leginkább ezekben a területeken sürget, vagyis kezelni kell azokat a biztonsággal kapcsolatos kihívásokat, amelyek meghaladják az Unió más részén fennállókat. Noha mindegyik terület egyedülálló a demográfiai, földrajzi és gazdasági feltételek tekintetében, az együttműködési igények hasonlóságai lehetővé teszik egy közös keret kidolgozását az együttműködéssel, a tevékenységek összehangolásával és az információcserével kapcsolatos akadályok leküzdésére. E közös keret hiánya esetén a több államra kiterjedő vonatkozású bűncselekmények felderítésére, nyomozására és üldözésére vonatkozó gyakorlatok és szabályok különbözősége akadályozza a bűnüldözést, és a biztonság torzulásához vezet.

E kihívásoknak való megfelelés érdekében, és egy általános keret hiányában a tagállamok egymás között kétoldalú megállapodásokat kötöttek. A Schengeni Egyezmény általánosságokra korlátozódik, a tagállamokra bízva a részleteket. A kialakuló helyzet, a megszerzett tapasztalatok, valamint az EU-szintű intézkedések iránti igény azonban megköveteli az alapvető közös elvekkel kapcsolatos jogalkotást, a meglévő mechanizmusok javítását, valamint e fejlődést támogató struktúrák biztosítását.

A kialakított struktúrák közül néhány rendkívül hatékonynak bizonyult, mint például az állandó együttműködési központok, amelyek összefogták a helyi bűnüldözésben a határ mindkét oldalán található érdekelteket.

- **Meglévő rendelkezések a javaslat által érintett területen**

A tamperei Tanács 1999. évi következtetései előírták a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség normatív alapjainak, és kisebb mértékben operatív alapjainak részleteit, amely alapokat az Európai Unióról szóló szerződés, vagyis az 1997. évi Amszterdami Szerződés vezette be.

Az 1998. évi bécsi cselekvési terv[1], amely az Amszterdami Szerződés szerint hatályban maradt, a határokon átnyúló együttműködés kiterjesztésére szólított fel, mint például állandó együttműködési struktúrák létrehozása a belső határokon közös rendőrőrsök, valamint rendőrségi és vámügyi együttműködési központok formájában.

Az 1990. évi Schengeni Egyezmény, amelyet az Amszterdami Szerződés az EU keretébe emelt, előírja a határellenőrzések megszüntetését a külső határokon végzett ellenőrző intézkedések egyidejű megerősítésével. A határellenőrzések megszüntetéséből eredő biztonsági hiányosságok ellensúlyozására új mechanizmusokat vezettek be a rendőrségi együttműködés lehetővé tétele és előmozdítása érdekében.

A 2004. november 5-i hágai programban az Európai Tanács felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő javasatokat a schengeni vívmányoknak a határokon átnyúló operatív rendőrségi együttműködés tekintetében történő továbbfejlesztése érdekében.

- **Az Unió más politikáival és célkitűzéseivel fennálló összhang**

E határozat összhangban áll a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fokozatos létrehozásával összefüggő politikákkal.

2) AZ ÉRDEKELT FELEK KONZULTÁCIÓJA ÉS HATÁSVIZSGÁLAT

- **Az érdekelt felek konzultációja**

Különleges konzultációra nem volt szükség. Azok a következtetések, amelyeket e konzultációk szolgáltattak volna, már léteznek a korábbi és jelenlegi EU-szintű tevékenységek keretében (kutatás, tanácsi csoportok és a rendőrségi együttműködéssel foglalkozó más európai fórumok). Az e határozat által tárgyalt kérdéseket következetesen egy határokon átnyúló strukturális keretre vonatkozó igényként jelölték meg. A legfontosabb felhasznált források a következők voltak: (1) a Bizottság közleménye az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz az Európai Unióban a rendőrségi és vámügyi együttműködés javításáról (COM(2004)376 végleges, 2004.5.18.), amellyel összefüggésben a Bizottság konzultált a tagállamok bűnüldöző hatóságaival, és amely a következőkön alapult: a) átfogó kutatás és b) a 2000–2004. évi schengeni értékelési folyamat eredményei; (2) a schengeni vívmányok és a legjobb gyakorlatok helyes alkalmazására vonatkozó ajánlások jegyzéke: a rendőrségi együttműködésről szóló rész (doc 9788/01/03 SCH-EVAL 40 COMIX 328 rev 1, 2003. június 16.), amely a bűnüldöző hatóságok konkrét javaslatait tartalmazta az e javaslat által érintett területen; (3) a Rendőri Munkacsoport európai vezetői által a rendőrségi együttműködésnek a közös határok térségében történő megerősítéséről folytatott tanácskozások eredményei; (4) a 2004 márciusában Hollandiában tartott, a „Határok nélküli rendfenntartásról” szóló szeminárium következtetései.

- **Szakvélemények összegyűjtése és használata**

Nem alkalmazandó.

---

[1] HL C 19, 1999.1.23., 1. o.

- **Hatásvizsgálat**

Az alapvető jogokra való hatás tekintetében hangsúlyozni kell, hogy a határozat közvetlen célja az, hogy hozzájáruljon az Alapjogi Charta 2. és 3. cikkének végrehajtásához, mely szerint mindenkinek joga van az élethez és a testi sérthetetlenséghez; a határozat ezt a határon átnyúló bűnüldözési együttműködés erősítésével biztosítja, miközben tiszteletben tartja a tagállamok eltérő jogi hagyományait és jogrendszereit, valamint a Charta által elismert más alapvető jogokat és elveket. Továbbá a feldolgozás során az adatokat a Charta 8. cikkével összhangban védi.

3) A JAVASLAT JOGI ELEMEI

- **A javasolt fellépés összefoglalása**

E határozat olyan átlátható, közös keretről rendelkezik, amelyen belül a határokon átnyúló rendőrségi együttműködés, különösen a közös határokon, folytatható és továbbfejleszthető. Ebből a célból a határozat általános szabályokat állapít meg, hogy elősegítse a stratégiai és operatív együttműködést a bűnüldöző hatóságok között, és így az EUSz. 29. cikkében foglalt feladat teljesítésén, vagyis az Európai Unió polgárai számára a magas szintű biztonság biztosításán munkálkodjon. Közelebbről ez a cél a következőkkel teljesül: a) a bűnüldöző hatóságok közötti együttműködést érintő valamennyi kérdéssel kapcsolatos információcsere megerősítése és javítása; b) közös fellépés a stratégiai és operatív tevékenységek állandó jellegű összehangolásában; c) közös fellépés az operatív tevékenységek végrehajtása során; d) a meglévő, határokon átnyúló kapacitások bővítése; és e) felügyeleti és együttműködési struktúrák biztosítása a jövőbeni továbbfejlesztés érdekében. E határozat nem érinti a belső határokon végzett ellenőrzéseknek a Schengeni Egyezmény 2. cikke szerinti megszüntetését.

- **Jogalap**

A javaslat jogalapja az EUSz. 30. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontja, 32. cikke, valamint 34. cikke (2) bekezdésének c) pontja. A schengeni vívmányoknak az Európai Unió keretébe történő beillesztéséről szóló jegyzőkönyv 5. cikkének (1) bekezdése szerint a szerződések vonatkozó rendelkezéseinek hatálya kiterjed a schengeni vívmányokon alapuló javaslatokra és kezdeményezésekre.

- **A szubszidiaritás elve**

A szubszidiaritás elvét alkalmazni kell, mivel a javaslat nem tartozik az Európai Unió kizárólagos hatáskörébe.

A javaslat célkitűzéseit a tagállamok a következő okok miatt nem tudják kielégítően megvalósítani.

A javaslat célja a bűnüldözési együttműködésre vonatkozó, az Unió egészében alkalmazandó közös elvek átlátható keretbe történő összefoglalása. Ez elősegíti az egyformán magas szintű bűnüldözést, és kiküszöböli a polgárok biztonságára nézve ártalmas különbözőségekből eredő torzulásokat. Ezt a célt a tagállamok egyedül tulajdonképpen nem tudják megvalósítani. Ráadásul a Schengeni Egyezmény e határozat általi módosítását a tagállamok egyedül nem valósíthatják meg.

A tagállamok biztonságukat nem tudják elszigetelten kezelni sem a határok átjárhatósága, sem a bűnüldöző hatóságaik egymástól való kölcsönös függése miatt. Az ebből eredő közös felelősség a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségként megfogalmazott Unió biztonságáért általában, és különösen az egymás biztonságáért való felelősség olyan jogi eszközöket igényel, mint a jelenlegi határozat. A javaslat különböző olyan formákat és sajátosságokat foglal egyetlen átlátható keretbe, amelyek a Schengeni

Egyezmény hatálybalépése óta jöttek létre. Ennek hiányában fennáll annak a veszélye, hogy az Unió különböző részein folytatott bűnüldözési gyakorlat és ezzel együtt a polgárok biztonságának szintje egyenlőtlenül alakul.

A javaslat célkitűzései a következő okok miatt uniós szintű fellépéssel jobban megvalósíthatók.

E határozat „általános szabályokat" állapít meg a tagállamok bűnüldöző hatóságai közötti „stratégiai és operatív együttműködés elősegítése céljából", és növeli „az Európai Unió polgárai biztonságának szintjét". A határozat egy, a jövőbeni fejlődést előmozdító, átlátható keretbe foglalja a határokon átnyúló együttműködés közös elveit és gyakorlatait, amelyek Schengennel összefüggésben az elmúlt évtized során, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség működésével összefüggésben pedig az elmúlt öt évben alakultak ki. A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségnek az EKSz. 61. cikkében és az EUSz. 29. cikkében foglalt fogalma közös politikát igényel többek között a határokon átnyúló biztonsági együttműködéssel kapcsolatosan, a nemzeti bűnüldözési tevékenységek egymással való kölcsönös összefüggése miatt. A javaslat arra törekszik, hogy egyensúlyt teremtsen a gyakorlat összehangolása, az együttműködés megkönnyítése, és az operatív gyakorlat közös kialakítása között. E tekintetben a tagállamok szuverén hatásköreit tiszteletben kell tartani, például a bűnüldözési stratégiák eszközeinek megválasztása és a stratégiák eldöntése során, ugyanakkor az együttműködésre közös utat kell kijelölni, ha azt szükségesnek ítélik.

A schengeni értékelési folyamat sarokköve a határokon átnyúló bűnüldözési együttműködés minőségi értékelése. Ezzel összefüggésben konszenzus áll fenn arra vonatkozóan, hogy a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségben közösen elfogadott elvek tiszteletben tartása szükséges egy egyformán magas szintű biztonság eléréséhez annak érdekében, hogy elkerülhetőek legyenek a bűnözési minták változásai és a nemzetbiztonságot érő járulékos negatív hatások. Ugyanakkor valamennyi tagállam egyetért abban, hogy a közös elvek tiszteletben tartása mellett elegendő teret kell biztosítani a tagállamok számára, hogy önállóan határozhassák meg, hogy milyen mértékben vesznek részt a határokon átnyúló együttműködésben, és bízzák azt a feltáruló operatív tényekre. Ezen egyensúly elérése, azonban az együttműködés minőségének, valamint az együttműködési kapacitásnak a javítása érdekében is, e határozat összefoglalja az elmúlt évtizedben szerzett tapasztalatokat. A határozat a fejlődés alapján közös együttműködési struktúrákat alakít ki, és ezáltal elősegíti a legjobb gyakorlat és a folyamatos javulás megvalósulását. A Bizottság által támogatott projektalapú programok (AGIS) vagy a Tanács égisze alatt szervezett szakértői értékelések e közös elvek és gyakorlatok szükségességére mutat rá.

A javaslat átláthatóvá teszi az elmúlt évtized fejleményeit, rendelkezik az együttműködés, a koordináció és az információcsere javításához szükséges infrastruktúráról, és a tagállamokra bízza, hogy önállóan döntsenek arról, milyen mértékben vesznek részt a határokon átnyúló együttműködésben, a felmerülő operatív tények igényeihez igazodva. Biztosítja azonban, hogy amennyiben a tagállamok részt vesznek az együttműködési tevékenységben, azt közös szabályok alapján tegyék. A határozat továbbá közös felügyeleti és felülvizsgálati mechanizmusokról rendelkezik az eljárások kiigazítása és az átlátható értékelés lehetővé tétele érdekében. A Schengeni Egyezmény 40. és 41. cikkének módosítását EU-szinten kell elvégezni.

A javaslat tehát megfelel a szubszidiaritás elvének.

- **Az arányosság elve**

A javaslat megfelel az arányosság elvének a következő okokból.

A javaslat közös együttműködési elvekről és struktúrákról rendelkezik, a tagállamok mérlegelésére bízva az operatív szempontokat. A javaslat nem ütközik a polgárok biztonságának biztosítására vonatkozó nemzeti hatáskörbe, sem a bűnüldözés oly módon történő megszervezésének hatáskörébe, amelyet megfelelőnek ítélnek a nemzeti gyakorlat tekintetében. Ugyanakkor a javaslat kivédi, hogy a szubszidiaritás elvének alkalmazása olyan különbségeket vonjon maga után, amelyek hátrányosak a szociális biztonsági igényekre vagy a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség működésére. Ebből az okból elegendő és helyénvaló közös minimumszabályokat megállapítani a határ menti területek bűnüldözési kapacitásának kellő mértéke tekintetében a bűnözés azonos kezelése érdekében.

Az évi 202 500 euróra becsült többletköltségek az e határozat által létrehozott szabályozási bizottsággal összefüggésben merülnek fel. A gazdasági szereplőket vagy polgárokat, jóllehet kedvezményezettjei az e jogi eszköz által kialakított együttműködésnek, e határozat működése nem érinti.

- **Az eszközök kiválasztása**

A választott jogi eszköz az Európai Unióról szóló szerződés 34. cikke (2) bekezdésének c) pontján alapuló határozat. Egyéb eszközök a következő okokból nem lennének megfelelőek.

A jogalkotástól való tartózkodás esetén nem lehetne elérni a hágai programban kifejezett törekvéseket. Emellett nem lehetne kifejezni a különböző két- és többoldalú együttműködési eszközök alapjául szolgáló közös operatív elemeket. A szigorúbb vagy részletesebb szabályokat tartalmazó jogszabály nem venné figyelembe azokat a különbségeket, amelyek a határokon a demográfiai, földrajzi és szervezeti sajátosságok tekintetében fennállnak.

A szabályozási alternatívák (többoldalú bűnüldözési projektek támogatása, kézikönyvek, legjobb gyakorlatokra vonatkozó jegyzékek, szakértői értékelések) már léteznek, de nem bizonyultak elegendőnek a közös együttműködési elvek keretének kialakításához. A határokon átnyúló együttműködés javítását, amelyre a határozat törekszik, a hágai program írta elő.

4) KÖLTSÉGVETÉSI HATÁS

A humán erőforrásokra és igazgatási kiadásokra vonatkozóan az EU költségvetését évente terhelő becsült összeg 202 500 euro az e határozat által létrehozott szabályozási bizottság üléseivel összefüggésben, amely határozat a bizottság feladatait is megállapítja. Tevékenységének kezdetén, amíg a határozatban foglalt javaslatok teljesen működőképessé nem válnak, a bizottságnak gyakrabban kell üléseznie, és erőteljesebb adminisztratív támogatásra lesz szüksége ahhoz, hogy megoldásokat találjon, például megállapodás-minták megszövegezése, valamint közös struktúrák és értékelési szempontok kialakítása területén. A szabályozási bizottságnak rendszeresen kell üléseznie, körülbelül évente kétszer, hogy megvitassa, milyen tervezésre és intézkedések meghozatalára van szükség a rendőrségi és vámügyi együttműködés javításáról szóló tanácsi határozat 3. cikkének végrehajtásához. Ezeket az üléseket a Bizottság szervezi és tartja.

5) KIEGÉSZÍTŐ INFORMÁCIÓK

- **Meglévő jogi rendelkezések hatályon kívül helyezése**

A javaslat elfogadása meglévő jogi rendelkezések hatályon kívül helyezéséhez vezet.

- **A javaslat részletes magyarázata**

Az 1. cikk meghatározza a tárgyat és a célt, vagyis a polgárok biztonsági szintjének növelését a rendőri és vámhatóságok közötti, különösen a schengeni térség belső határain folytatott

operatív és stratégiai együttműködés elősegítése révén. Előírja a jobb együttműködés tekintetében az intézkedések általános struktúráját.

A 2. cikk meghatározza az alapvető fogalmakat.

A 3. cikk a Schengeni Egyezmény 39. cikkére és a Végrehajtó Bizottság 1998. december 16-i és 1999. április 28-i határozatára épül, amelyek azon területek nem kimerítő listáját tartalmazzák, amelyeken az információcserét javítani kell.

A 4. cikk (koordináció) felsorolja azokat az egyedi bűnüldözési tevékenységeket a határ menti területeken, amelyeket össze kell hangolni, valamint a koordinációs funkció megkönnyítésének feltételeit. Foglalkozik azon nem kompatibilis felszerelések fejlesztésével, amelyeket a határokon átnyúló együttműködés fő akadályaként jelöltek meg.

Az 5. cikk felsorolja az operatív együttműködési módszereket, vagyis feladatokat ruház az összekötő tisztviselőkre és más tagállamok hivatalos személyeire. A vázolt intézkedések segítik a rendelkezésre álló erőforrások hatékony felhasználását.

A 6. cikk előírja a határ menti területeken állandó együttműködési struktúrák kialakításának kötelezettségét.

A 7. cikk az adatvédelemről rendelkezik a Schengeni Egyezmény VI. cikkében foglalt szabályok alkalmazásával.

A 8. cikk rendszeres szakértői értékeléseket ír elő, és felhívja a Bizottságot, hogy a Tanácshoz nyújtson be értékelő jelentéseket.

A 9. cikk meghatározza a javaslat kétoldalú megállapodásokhoz vagy szerződésekhez való viszonyát.

A 10. cikk létrehozza a szabályozási bizottságot, amely a tagállamok képviselőiből áll, és a Bizottság képviselőjének elnökletével tevékenykedik.

A 11. cikk módosítja a Schengeni Egyezmény 40. cikkének (1), (2) és (7) bekezdését (megfigyelés), valamint módosítja 41. cikket (üldözés), és a szárazföldi határokra való korlátozás eltörlésével kiterjeszti e cikk alkalmazási körét.

A 12. cikk felsorolja a határozat következtében hatályon kívül helyezendő schengeni vívmányokat.

A 13. cikk meghatározza a határozat időbeli hatályát.

2005/0131(CNS)

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Unió tagállamai közötti rendőrségi együttműködésnek különösen a belső határokon történő javításáról, valamint a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre, és különösen annak 30. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontjára, 32. cikkére, valamint 34. cikke (2) bekezdésének c) pontjára,

tekintettel a Bizottság javaslatára[2],

tekintettel az Európai Parlament véleményére[3],

mivel:

(1) Az Európai Unióról szóló szerződés 29. cikke megállapítja, hogy az Unió célja, hogy a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés területein a tagállamok közös fellépésének kidolgozásával biztosítsa a polgárok magas szintű biztonságát egy olyan térségben, amely a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapul.

(2) Az 1998. december 11-i bécsi cselekvési terv[4] bátorítja az igazságügyi hatóságok, rendőri, vám- és más, hatáskörrel rendelkező hatóságok szoros együttműködését a szervezett vagy egyéb bűnözés megelőzésében és az ezek elleni küzdelemben, és felszólít azoknak a feltételeknek és korlátozásoknak a meghatározására, amelyek alapján egy tagállam hatáskörrel rendelkező rendőri és vámhatóságai egy másik állam területén, ez utóbbival kapcsolatot tartva és vele egyetértésben tevékenykedhetnek.

(3) Az 1999. október 15-i és 16-i tamperei Európai Tanács következtetései megerősítik, hogy szükség van a bűnözés elleni fellépésben való együttműködés fokozására azáltal, hogy a tagállamok hatóságai között a határokon átnyúló bűnözéssel kapcsolatban bármely tagállamban végzett nyomozás esetén folytatott együttműködésből a maximális előnyöket nyerik, és felszólít a 2002/465/IB[5] tanácsi kerethatározatban meghatározott közös nyomozócsoport felállítására.

(4) A közös határokon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás 1990. évi végrehajtási egyezménye[6] (a továbbiakban: Schengeni Egyezmény), amely az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt jegyzőkönyv értelmében beillesztésre került az Európai Unió keretébe, a schengeni tagállamok közös határain

---

2 HL C […], […], […]. o.
3 HL C […], […], […]. o.
4 HL C 19., 1999.1.23., 42. és 44.b) pont.
5 HL L 162., 2002.6.20., 1. o.
6 HL L 239., 2000.9.22., 19. o.

történő ellenőrzések megszüntetésének ellensúlyozására hozott egyik intézkedésként bevezette a tagállamok rendőri hatóságai közötti együttműködés új formáit. A Schengeni Egyezmény 1995. március 26-i hatálybalépése óta a tagállamok rendőri és vámhatóságai közötti együttműködés jelentősen megnőtt.

(5) A tagállamok a határ menti területeken felmerülő különleges együttműködési szükségletek kielégítésére nagyszámú kétoldalú megállapodást kötöttek. Uniós megközelítés hiányában a közös határokon különbségek lehetnek a biztonság szintjében, amint az a Schengeni Egyezmény Állandó Értékelő és Végrehajtó Bizottságának jelentései alapján a miniszterek által kibocsátott ajánlásokból megállapítható.

(6) Az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz címzett, az Európai Unióban a rendőrségi és vámügyi együttműködés javításáról szóló közleményében[7] a Bizottság rávilágít arra, hogy szükség van azoknak az eszközöknek, operatív intézkedéseknek és erőfeszítéseknek a jelentős növelésére, amelyeket a tagállamok belső határaikon alkalmaznak annak érdekében, hogy az Unió egy valódi, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséggé váljon.

(7) Az Európai Tanács által a 2004. november 4-i és 5-i hágai ülésén elfogadott program felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatokat a schengeni vívmányoknak a határokon átnyúló operatív rendőrségi együttműködés tekintetében történő továbbfejlesztése érdekében. A program elismeri, hogy a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség védelmének optimális szintjéhez a hatáskörrel rendelkező bűnüldöző hatóságok, különösen a rendőri, határrendészeti és vámhatóságok multidiszciplináris és összehangolt fellépése szükséges mind az Unió szintjén, mind nemzeti szinten.

(8) Szükség van tehát a rendőrségi együttműködés többoldalú eszközökkel történő javítására különösen az Európai Unió belső határain, a jobb információcsere, valamint a jobb koordináció és operatív együttműködés megvalósítása érdekében. E határozat célja az eljárások szabványosítása, egyszerűsítése és meggyorsítása, a közös stratégiai megfontolásokon alapuló operatív szempontok hangsúlyozása, valamint a humán- és anyagi erőforrások kihasználása hatékonyságának és eredményességének növelése.

(9) Az átfogó információcserét egyhangúlag a bűnüldözési együttműködés hatékonyságát biztosító alapvető előfeltételként azonosították. A Schengeni Egyezmény 39. cikkének koherens alkalmazása céljából szükséges annak meghatározása, hogy mely típusú információkat lehet közvetlenül kicserélni a tagállamok bűnüldöző hatóságai között a bűncselekmények megelőzése és felderítése érdekében anélkül, hogy a megkeresést az igazságügyi hatóságokon keresztül kellene megtenni.

(10) Hatékony együttműködést csak átfogó koordináció útján lehet elérni. Ezért a tagállamoknak olyan eszközök útján kell összehangolniuk a rendőri és vámhatósági tevékenységeket a határ menti területeken, mint a közös operatív és forrástervezés, állandó kölcsönös konzultációs és tájékoztatási mechanizmus, valamint szükség esetén közös képzés és különleges helyzetgyakorlatok (úgymint emberrablás, túszejtés vagy tüntetések kezelése).

---

[7] COM(2004)376 végleges, 2004.5.18.

(11) A források közös elérhetőségének, kihasználásuk hatékonyságának, valamint a rutinfeladatok és a különleges helyzetek kezelése eredményességének a növelése érdekében meg kell határozni az operatív együttműködés formáit.

(12) Az együttműködés és a koordináció elősegítése, valamint az azok alapjául szolgáló eljárások figyelemmel kísérése érdekében az információcseréhez állandó struktúrákat kell létrehozni.

(13) Az ezen határozat 10. cikkében előírt szabályozási bizottsági eljárást a 3. cikk rendelkezéseinek alkalmazását szolgáló, általános alkalmazási körű intézkedések, mint például az információk továbbításához szükséges szabvány műszaki megoldások és formátumok kialakítása tekintetében kell lefolytatni.

(14) A Schengeni Egyezménynek a határon átnyúló megfigyelésre és üldözésre vonatkozó rendelkezéseit módosítani kell a nyomozások és bűnügyi műveletek hatékonyságának és sikerének azáltal történő növelése céljából, hogy engedélyezik a határon átnyúló megfigyelést és üldözést olyan bűncselekményekkel kapcsolatos nyomozás során, amelyek tekintetében átadásnak vagy kiadatásnak van helye. Továbbá a határon átnyúló üldözést nem csak a szárazföldi határokon át kell folytatni.

(15) Mivel a tervezett intézkedés céljait, nevezetesen a rendőri és a vámhatóságok közötti együttműködés javítását különösen a belső határokon a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani a biztonsági kérdések határokon átnyúló jellege következtében, és a tagállamok kölcsönös függősége miatt azok az Európai Unió szintjén jobban megvalósíthatók, a Tanács intézkedéseket hozhat az EK-Szerződés 5. cikkében meghatározott, és az EU-Szerződés 2. cikkében említett szubszidiaritás elvével összhangban. Az EK-Szerződés 5. cikkében meghatározott arányosság elvével összhangban e határozat nem lépi túl az e célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.

(16) Az Egyesült Királyság – e határozat 11. cikke (2) bekezdésének kivételével – részt vesz e határozatban az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, a schengeni vívmányoknak az Európai Unió keretébe történő beillesztéséről szóló jegyzőkönyv 5. cikkével, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2000. május 29-i 2000/365/EK tanácsi határozat 8. cikkének (2) bekezdésével összhangban.

(17) Írország – e határozat 11. cikke (1) és (2) bekezdésének kivételével – részt vesz e határozatban az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, a schengeni vívmányoknak az Európai Unió keretébe történő beillesztéséről szóló jegyzőkönyv 5. cikkével, valamint Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2002. február 28-i 2002/192/EK tanácsi határozat 6. cikkének (2) bekezdésével összhangban.

(18) Ez a határozat nem érinti az Egyesült Királyságnak és Írországnak a schengeni vívmányokban való részleges részvételére vonatkozóan a 2000/365/EK, illetve a 2002/192/EK határozatban megállapított rendelkezéseket.

(19) Izland és Norvégia tekintetében e határozat a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését jelenti az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság közötti, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás értelmében, amelyek az említett megállapodás alkalmazását szolgáló

egyes szabályokról szóló, 1999. május 17-i 1999/437/EK tanácsi határozat[8] 1. cikkének H. pontjában említett területekhez tartoznak.

(20) Svájc tekintetében ez a határozat a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését jelenti az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás értelmében, amelyek az említett megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról szóló, 1999. május 17-i 1999/437/EK tanácsi határozat 1. cikkének H. pontjában említett területekhez tartoznak, összefüggésben az említett megállapodásnak az Európai Unió nevében történő aláírásáról és egyes rendelkezéseinek ideiglenes alkalmazásáról szóló 2004/849/EK tanácsi határozat[9] 4. cikkének (1) bekezdésével.

(21) E határozat a schengeni vívmányokra épülő vagy azokhoz a 2003. évi csatlakozási okmány 3. cikke (1) bekezdésének értelmében egyéb módon kapcsolódó jogi aktust képez, kivéve e határozat 11. cikkét, amelyre a 2003. évi csatlakozási okmány 3. cikkének (2) bekezdését kell alkalmazni.

(22) E határozat tiszteletben tartja a különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert alapvető jogokat és elveket,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk
Tárgy

(1) E határozat általános szabályokat állapít meg az e határozat 2. cikkében említett hatóságok közötti, különösen a belső határokon folytatott stratégiai és operatív együttműködés elősegítése és az Európai Unió polgárai biztonsági szintjének növelése érdekében a következő intézkedések által:

a) az e határozat hatálya alá tartozó hatóságok közötti együttműködést érintő valamennyi ügyre vonatkozó információcsere erősítése és javítása;

b) állandó jellegű együttes fellépés a stratégiai és operatív tevékenységek összehangolásában;

c) együttes fellépés az operatív tevékenységek végrehajtásában.

(2) A közös határral rendelkező tagállamoknak, különösen a határ menti területeken, erősíteniük kell az együttműködést annak érdekében, hogy:

a) megelőzzék, felderítsék és kivizsgálják a határ menti területeken elkövetett, vagy e területek biztonságára különös hatással bíró bármilyen típusú bűncselekményt;

b) megelőzzék a közrendet és a belső biztonságot fenyegető veszélyeket, valamint a közrend zavarását;

c) előmozdítsák az e határozat hatálya alá tartozó hatóságok hatáskörébe tartozó, határokon átnyúló közúti, vízi, vasúti és légi közlekedés biztonságát;

---

[8] HL L 176., 1999.7.10., 31. o.
[9] HL L 368., 2004.12.15., 26. o.

d) segítséget nyújtsanak egymásnak a szükséghelyzetet, szerencsétlenségeket vagy súlyos baleseteket előidéző vagy valószínűleg előidéző bűncselekmények megelőzésében és az azok elleni küzdelemben;

e) fejlesszék és fenntartsák az e határozat hatálya alá tartozó hatóságok, valamint jogi és közigazgatási rendszereik magas szintű ismeretét;

f) javítsák az e határozat hatálya alá tartozó hatóságok tisztviselőinek szakképzettségét, beleértve a nyelvi képzést, tekintettel a sajátos határ menti területeken folytatott együttműködéshez szükséges szakismeretre, amennyiben azt az Európai Rendőrakadémia (CEPOL) általános tantervében nem vagy nem megfelelően határozták meg.

(3) E határozat nem érinti a belső határellenőrzéseknek *a személyek határátlépésére irányadó szabályok Közösségi Kódexének létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet*[10] 18. cikke szerinti megszüntetését.

2. cikk
Fogalommeghatározások

E határozat alkalmazásában:

a) „belső határok”: a Schengeni Egyezmény 1. cikkében meghatározott belső határok.[11]

b) „határ menti terület”: a tagállamok által ilyenként meghatározott terület, de amely minden esetben a tagállam mindazon területe, amely a határtól legfeljebb 50 kilométer távolságra van.

c) „az e határozat hatálya alá tartozó hatóságok”: a rendőri és vámhatóságok, valamint az Európai Unióról szóló szerződés VI. címe alapján működő más hatóságok, az igazságügyi hatóságok kivételével.

3. cikk
Információcsere

(1) A Schengeni Egyezmény 39. cikkének alkalmazása céljából a tagállamok rendőri hatóságainak megkeresésére segítséget kell nyújtani és információkat kell szolgáltatni, különösen a következő területeken:

a) gépjárműtulajdonosok és gépjárművezetők azonosítása, beleértve a hajókat és légi járműveket is;

b) járművezetői engedélyekkel kapcsolatos tudakozódás, beleértve a hajókra és légi járművekre vonatkozókat is;

c) tartózkodási hely és lakóhely megállapítása;

d) távközlési előfizetők azonosítása (telefon, fax és internet);

e) az érintett személyektől információk beszerzése a rendőrség által önkéntes alapon;

---

10 HL L […], […], […]. o.

11 [Megjegyzés: esetleg felül kell vizsgálni a személyek határátlépésére irányadó szabályokról szóló COM(2004)391 végleges közleményben foglalt rendelet elfogadásával összefüggésben.]

f) személyazonosság ellenőrzése;

g) az adatvédelemre vonatkozó rendelkezések betartására is figyelemmel, az e határozat hatálya alá tartozó hatóságok által ellenőrzött adatbázisokban vagy fájlokban található bűnüldözési operatív információk átadása;

h) tervek készítése és felkutatási intézkedések összehangolása a körözésben, továbbá azonnali körözés megindítása;

i) tárgyak, elsősorban fegyverek és járművek eredetének felderítése, például az értékesítési csatornák felderítésével;

j) nyomok vizsgálata, például járműkárok szemrevételezése cserbenhagyásos baleseteknél, valamint törlések az okmányokban;

k) nemzeti hivatalos okmányok vizsgálata;

l) határon átnyúló megfigyelést és üldözést, ellenőrzött szállításokat és fedett műveleteket magában foglaló operatív fellépések szervezése;

m) helyi bűnöző csoportok vagy egyének és elkövetési módszereik.

(2) Az (1) bekezdésben említett információk az információt nyújtó szolgálat saját kezdeményezésére is átadhatók bármely olyan érintett hatóságnak, amely e határozat hatálya alá tartozik.

(3) Az e cikk végrehajtásához szükséges, a hozzáférhetővé tehető információk meghatározására, a hozzáférés szabályaira, valamint az információcserére szolgáló csatornákra vonatkozó további részletes szabályokat a 10. cikkben említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

4. cikk
Strukturális koordináció

(1) Az igazságügyi hatóságok hatáskörének sérelme nélkül a tagállamok a határ menti területeken összehangolják az e határozat hatálya alá tartozó hatóságok határon átnyúló tevékenységeit.

E koordináció különösen a következőket foglalja magában:

a) az operatív tervezés és operatív tevékenységek – pl. megfigyelési műveletek, körözések és bűnmegelőzési intézkedések, beleértve a tüntetések kezelését és a rendelkezésre álló erőforrások ütemezését is – előkészítése, összehangolása és végrehajtása;

b) a felszerelések, különösen a kommunikációs és megfigyelési technológia összeférhetőségének és interoperabilitásának vizsgálata;

c) a közös képzési rendszerek, beleértve a közös különleges helyzetgyakorlatokat is, fejlesztése és alkalmazása. Az e a területen való fellépés állhat egy sajátos határ menti területen folytatott együttműködéssel kapcsolatos munkalátogatásokból, csereprogramokból, közös beiskolázási tervekből, beleértve a nyelvi képzést is, valamint közös oktatási modulok kifejlesztéséből.

(2) Az e határozat hatálya alá tartozó hatóságok által a határ menti területeken folytatott tevékenységek összehangolásának megkönnyítése érdekében a tagállamok különösen:

a) saját kezdeményezésük alapján időben tájékoztatják e hatóságokat, valamint a 6. cikk (1) bekezdésében említett állandó együttműködési struktúrákat a munka ütemtervéről, a tervezett műveletekről és intézkedésekről, beleértve a megfigyelést, a fedett műveleteket és az ellenőrzött szállításokat is, valamint azon felmerülő eseményekről, amelyek a határ túloldalán lévő hatóságokra hatással lehetnek;

b) közös kockázatértékelési és helyzetjelentéseket dolgoznak ki;

c) folyamatosan tájékoztatják a határ túloldalán lévő hatóságokat azokról az igazgatási és szervezeti fejleményekről, amelyek hatással lehetnek e hatóságok teljesítményére;

d) minden vonatkozó információt elérhetővé tesznek az e határozat 6. cikkének (1) bekezdése szerinti állandó együttműködési struktúrák számára;

e) megosztanak minden operatív információt e hatóságokkal és az e határozat 6. cikkének (1) bekezdésében említett állandó együttműködési struktúrákkal, különösen az 1998. december 16-i végrehajtó bizottsági határozattal[12] elfogadott, a határon átnyúló rendőrségi együttműködésről szóló kézikönyv naprakésszé tételével.

5. cikk
Operatív együttműködés

(1) Az operatív együttműködés különösen a következőket foglalja magában:

a) a határ menti területeken közös járőrözések, valamint közös beavatkozási és megfigyelési műveletek folytatása az 1. cikkben foglalt cél elérése érdekében, ugyanakkor e járőrözéseket a személyek határátlépésére irányadó szabályok Közösségi Kódexének létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet[13] 19. cikkének a) pontjával összhangban kell végezni;

b) a 2002/465/IB tanácsi kerethatározattal[14] összhangban a határ menti területeken felállított közös nyomozócsoportok létrehozásában való segítségnyújtás;

c) rendőrségi feladatok kijelölése az összekötő tisztviselők vagy a másik tagállam tisztviselői számára, amennyiben e feladatok kényszerítő intézkedések alkalmazását nem foglalják magukban.

6. cikk
Információcsere és együttműködési struktúrák

(1) A tagállamok állandó együttműködési struktúrákat hoznak létre az e határozat hatálya alá tartozó hatóságok között a belső határokon valamennyi határ menti területen.

(2) Az (1) bekezdésben említett együttműködési struktúrák támogatják és ellenőrzik a 3., 4., és az 5. cikk végrehajtását.

---

12 HL L 239., 2000.9.22., 408. o.
13 HL L […], […], […]. o.
14 HL L 162., 2002.6.20., 1. o.

(3) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot és a Tanácsot az e cikk alapján létrehozott állandó együttműködési struktúrák feladatairól és hatásköréről. A Bizottság ezt az információt rendszeresen jelentésbe foglalja. A 4. cikk (2) bekezdésének e) pontjában említett kézikönyvet szükség esetén az arra előírt eljárás szerint kell naprakésszé tenni.

7. cikk
Adatvédelem

Az e határozat alapján folytatott bármilyen információcsere során be kell tartani az adatvédelemre és az adatok biztonságára vonatkozóan a Schengeni Egyezmény VI. címében megállapított megfelelő jogi rendelkezéseket.

8. cikk
A végrehajtás értékelése

(1) A tagállamok az elért együttműködési szint felmérése érdekében rendszeresen kétoldalú értékeléseket végeznek a határ menti területeken annak meghatározása érdekében, hogy szükség van-e kiigazításokra, és hogy az együttműködés e határozat keretében hol javítható. Az értékelések eredményeiről tájékoztatják a Tanácsot és a Bizottságot.

(2) Az (1) bekezdésben említett értékelések alapján a Bizottság legkésőbb e határozat hatálybalépésétől számított három éven belül a Tanács elé terjeszt egy jelentést e határozat működéséről. A Tanács értékeli, hogy a tagállamok milyen mértékben tettek eleget e határozatnak, és megteszi a szükséges intézkedéseket.

9. cikk
Az e határozat hatálya alá tartozó hatóságok közötti együttműködésre vonatkozó kétoldalú megállapodások

E határozat nem zárja ki a közös határral rendelkező tagállamok közötti, e határozattal összhangban lévő és az e határozat hatálya alá tartozó hatóságok közötti együttműködésre vonatkozó meglevő vagy jövőbeli részletesebb megállapodásokat.

A tagállamok az ilyen megállapodásokról tájékoztatják a Tanácsot és a Bizottságot.

10. cikk
Bizottság

(1) Az e cikkre történő hivatkozás esetén a Bizottságot egy bizottság segíti, amely a tagállamok képviselőiből áll, és a Bizottság képviselőjének elnökletével tevékenykedik.

(2) A bizottság a komitológiai bizottságokra vonatkozó eljárásiszabályzat-minta alapján elfogadja eljárási szabályzatát.

(3) A Bizottság képviselője tervezetet nyújt be a bizottság számára a meghozandó intézkedésekről. A bizottság, az elnöke által az ügy sürgősségére tekintettel megállapított határidőn belül, véleményt nyilvánít a tervezetről. A véleményt az Európai Közösséget létrehozó szerződés 205. cikkének (2) bekezdésében a Tanácsnak a Bizottság javaslata alapján elfogadandó határozataira előírt többséggel

kell meghozni. A bizottságban a tagállamok képviselőinek szavazatait az említett cikkben meghatározott módon kell súlyozni. Az elnök nem szavazhat.

(4) A Bizottság a tervezett intézkedéseket elfogadja, ha azok összhangban vannak a bizottság véleményével.

(5) Ha a tervezett intézkedések nincsenek összhangban a bizottság véleményével, vagy ha a bizottság nem nyilvánított véleményt, a Bizottság a meghozandó intézkedésekről haladéktalanul javaslatot terjeszt a Tanács elé, és erről tájékoztatja az Európai Parlamentet.

(6) A Tanács a javaslatnak a Tanács elé terjesztésétől számított két hónapon belül minősített többséggel határozhat a javaslatról.

Ha e határidőn belül a Tanács minősített többséggel jelzi, hogy ellenzi a javaslatot, a Bizottságnak azt újra meg kell vizsgálnia. A Bizottság a Tanácshoz módosított javaslatot nyújthat be, eredeti javaslatát ismételten előterjesztheti, vagy jogalkotási javaslatot terjeszthet elő.

Ha az említett határidőn belül a Tanács a javasolt végrehajtási jogi aktust nem fogadta el, és nem is jelezte, hogy a végrehajtási intézkedésekre vonatkozó javaslatot ellenzi, a javasolt végrehajtási jogi aktust a Bizottság fogadja el.

(7) A tagállamok képviselőit az e határozat végrehajtásáért felelős hatóságoktól jelölik ki. Minden tagállam egy képviselőt jelöl.

11. cikk
A Schengeni Egyezmény módosítása

A Schengeni Egyezmény a következőképpen módosul:

(1) A 40. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Egy tagállam hivatalos személyei, akik legalább 12 hónapig terjedő szabadságvesztés-büntetéssel vagy szabadságelvonással járó intézkedéssel fenyegetett bűncselekmény miatt indult nyomozás keretében országukban olyan személyt tartanak megfigyelés alatt, akit ilyen bűncselekményben való részvétellel gyanúsítanak, illetve a nyomozás elengedhetetlen részeként olyan személyt, akiről alaposan feltételezhető, hogy segítséget nyújthat az előbb említett személy azonosításában vagy felkutatásában, jogosultak arra, hogy a megfigyelést egy másik tagállam területén folytassák, ha ez utóbbi előzetesen előterjesztett, indokolással ellátott jogsegélykérelem alapján engedélyezte a határon átnyúló megfigyelést. Az engedély feltételekhez köthető.”

b) A (2) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Ha különösen sürgős esetben nem lehet előzetesen engedélyt kérni a másik tagállamtól, a megfigyelést végző hivatalos személyek jogosultak arra, hogy a legalább 12 hónapig terjedő szabadságvesztés-büntetéssel vagy szabadságelvonással járó intézkedéssel fenyegetett bűncselekményeket feltehetőleg elkövető személy megfigyelését a határon túl is folytassák, az alábbi feltételekkel:”

c) A (7) bekezdést el kell hagyni.

(2) A 41. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Egy tagállam hivatalos személyei, akik országukban legalább 12 hónapig terjedő szabadságvesztés-büntetéssel vagy szabadságelvonással járó intézkedéssel fenyegetett bűncselekmények valamelyikének elkövetésén vagy abban való részvételen tetten ért személyt üldöznek, jogosultak arra, hogy az üldözést egy másik tagállam területén, annak előzetes engedélye nélkül is folytassák, ha a helyzet különleges sürgőssége miatt a másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságait a Schengeni Egyezmény 44. cikkében előírt eszközök útján az illető területre való belépés előtt nem lehetett értesíteni, vagy ha ezek a hatóságok nem tudtak időben a helyszínre érni ahhoz, hogy átvegyék az üldözést.”

b) A (4) bekezdést és az (5) bekezdés b) pontját el kell hagyni.

12. cikk
Záró rendelkezések

A bűncselekmények megelőzése és nyomozása terén folytatott rendőrségi együttműködésről szóló, 1999. április 28-i végrehajtó bizottsági határozattal (SCH/Com-ex (99)18) jóváhagyott és az 1999. április 28-i elnökségi feljegyzésben (doc. SCH/I (98) 75 rev 5) foglalt, a bűncselekmények megelőzése és nyomozása terén folytatott rendőrségi együttműködést szabályozó elvek 1. szakasza hatályát veszti.

13. cikk
Hatálybalépés

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő hat hónappal lép hatályba.

Kelt Brüsszelben,

a Tanács részéről
az elnök

LEGISLATIVE FINANCIAL STATEMENT

Policy area(s): Justice and Home Affairs
Activit(y/ies): 1806 – Establishing a genuine area in criminal and civil matters

TITLE OF ACTION: PROPOSAL FOR A COUNCIL DECISION ON THE IMPROVEMENT OF POLICE COOPERATION AT THE INTERNAL BORDERS OF THE MEMBER STATES OF THE EUROPEAN UNION

1. BUDGET LINE(S) + HEADING(S)

NA

2. OVERALL FIGURES

2.1. Total allocation for action (Part B): € million for commitment

NA

2.2. Period of application:

NA (starting 2006)

2.3. Overall multiannual estimate of expenditure:

(a) Schedule of commitment appropriations/payment appropriations (financial intervention) *(see point 6.1.1)*

€ million (*to three decimal places)*

	[2006]	[2007]	[2008]	[2009]	[2010]	[2011]	Total
Commitments							
Payments							

(b) Technical and administrative assistance and support expenditure *(see point 6.1.2)*

Commitments							
Payments							

Subtotal a+b							
Commitments							
Payments							

(c) Overall financial impact of human resources and other administrative expenditure *(see points 7.2 and 7.3)*

Commitments/ payments	0.202	0.202	0.202	0.202	0.202	0.202	0.202

TOTAL a+b+c							
Commitments							
Payments							

2.4. Compatibility with financial programming and financial perspective

NA

2.5. Financial impact on revenue:

Proposal has no financial implications

3. BUDGET CHARACTERISTICS

Type of expenditure		**New**	**EFTA contribution**	**Contributions form applicant countries**	**Heading in financial perspective**
Non-comp	Non-diff	NA	NA	NA	**No** NA

4. LEGAL BASIS

Article 30(1)(a), (b) and (c) Article 32 and 34 (2)(c)TEU

5. DESCRIPTION AND GROUNDS

5.1. Need for Community intervention

5.1.1. Objectives pursued

The objective is to set up a comitology procedure for the improvement of police and customs cooperation at the internal borders of the Member States. Article 12 of the proposal stipulates that the Commission should be assisted by a Regulatory Committee composed of the representatives of the Member States and chaired by the representative of the Commission.

The preparation of a proposal for a Council Decision on improvement of police and customs cooperation at the internal borders between Member States of the European Union is mentioned in the Commission Legislative and Working Programme 2004 And 2005.

In its Declaration on combating terrorism of 25 March 2004, the European Council instructs the Council, among other things, to examine measures in the area of "cross-border hot pursuit" and calls for further development of the legislative framework.

5.1.2. Measures taken in connection with ex ante *evaluation*

The Regulatory Committee will have to fulfil its tasks on the basis of the Council Decision on the improvement of police cooperation at the internal borders and on the basis of the input provided by the Member States. At the beginning of its activities, until such time as the proposals contained in the Decision have become operational, the Committee will have to meet more frequently and will need more intensive administrative support to find solutions, for example, in the context of the drafting of model agreements, creation of common structures and evaluation aspects.

5.2. Action envisaged and budget intervention arrangements

The Regulatory Committee should meet regularly, estimated twice a year, to discuss what planning and measures need to be taken in order to implement Article 3 of the Council Decision on improved police and customs cooperation. These meetings will have to be organised and hosted by the Commission

5.3. Methods of implementation

The Commission will have to invite the representatives of the Member states

6. FINANCIAL IMPACT

6.1. Total financial impact on Part B - (over the entire programming period)

6.1.1. Financial intervention

NA

6.1.2. Technical and administrative assistance, support expenditure and IT expenditure (commitment appropriations)

NA

6.2. Calculation of costs by measure envisaged in Part B (over the entire programming period)

NA

7. IMPACT ON STAFF AND ADMINISTRATIVE EXPENDITURE

The impact on staff and administrative expenditure will be covered in the context of allocation of ressouces of the lead DG in the context of the annual allocation procedure.

The allocation of posts also depends on the attribution of functions and resources in the context of the financial perspectives 2007-2013.

7.1. Impact on human resources

Types of post		Staff to be assigned to management of the action using existing and/or additional resources		Total	Description of tasks deriving from the action
		Number of permanent posts	Number of temporary posts		
Officials or temporary staff	A B C	1 B/0.5 A		1rst year: 1B 0.5 A	Gathering and processing of information, preparing the Committee meetings
Other human resources					
Total					

7.2. Overall financial impact of human resources

Type of human resources	Amount (€)	Method of calculation *

Officials Temporary staff	1rst year: 162 000	1 X 108 000 0.5 X 108 000 = 162 .00
Other human resources (specify budget line)		
Total	162.000	

The amounts are total expenditure for twelve months.

7.3. Other administrative expenditure deriving from the action

Budget line (number and heading)	Amount €	Method of calculation
Overall allocation (Title A7) A0701 – Missions A07030 – Meetings A07031 – Compulsory committees A07032 – Non-compulsory committees A07040 – Conferences A0705 – Studies and consultations Other expenditure (specify)	40.000	2 meetings* 27 * 740€
Information systems (A-5001/A-4300)		
Other expenditure - Part A (specify)		
Total	40.000	

The amounts are total expenditure for twelve months.

Specify the type of committee and the group to which it belongs.

I.	Annual total (7.2 + 7.3)	€202 500
II.	Duration of action	
III.	Total cost of action (I x II)	

8. FOLLOW-UP AND EVALUATION

8.1. Follow-up arrangements

The Committee will lay down its rules of procedure, including rules on confidentiality. The European Parliament will be informed analogous to Article 7 of Council Decision 99/468/EC of 28.6.1999 laying down the procedures for the exercise of implementing powers conferred on the Commission (OJ L 184, 17.7.1999, p. 23).

8.2. Arrangements and schedule for the planned evaluation

NA

9. ANTI-FRAUD MEASURES

NA.